

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202343
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618202343.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobkyne: M. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, B., zastúpená: R. Q. - P. združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, sídlom A. C. XXXX/XXX-XX, W. nad S., L.: XXXXXXXXX, proti žalovanému: A., s.r.o., sídlom A. XX, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie neplatnosti zmluvy a že úvery sú bezúročné, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2012 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2017 uzatvorená medzi žalovaným a žalobkyňou je neplatná.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1948,40 €, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1948,40 € od 26.09.2018 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1948,40 € od 01.08.2018 do 25.09.2018 z a m i e t a.

V. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 09.08.2018 domáhala voči žalovanému : v poradí 1. žalobnom petite určenia, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2012 (ktorá je v ďalšom texte označená za účelom prehľadnosti žaloby ako zmluva 1 v súlade s jej označením v žalobe) uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou a na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011 (ktorá je v ďalšom texte označená za účelom prehľadnosti žaloby ako zmluva 2 v súlade s jej označením v žalobe) uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou sú bezúročné a bezpoplatkov. V poradí 2. žalobnom petite žiadala určiť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2017 (ktorá je v ďalšom texte označená za účelom prehľadnosti žaloby ako zmluva 3 v súlade s jej označením v žalobe) uzatvorená medzi žalovaným a žalobkyňou je neplatná a napokon sa v poradí 3. žalobnom petite domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 1698,92 € žalobkyni (táto časť petitu bola následne uznesením rozšírená) z titulu bezdôvodného obohatenia z uzatvorených zmlúv spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 01.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu odôvodnila tým, že dňa 12.10.2017 došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX medzi žalobkyňou a žalovaným (ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáhala v poradí II. žalobnom petite), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 8000 € bez úroku, ktorý mala žalobkyňa vrátiť v 20 mesačných splátkach vo výške 400 € vždy k 14 dňu v mesiaci. Údaje o výške úroku, RPMN a odplaty boli uvedené ako 0 €. Žalobkyňa však poukázala na to, že v ten istý deň ako bola uzatvorená predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvoril žalovaný so žalobkyňou aj Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere. Následne citovala z predmetnej dohody, v ktorej sa uvádza, že veriteľ a dlžník uzatvorili dňa 26.06.2012 zmluvu o úvere č. 105700664 (zmluva 1). Veriteľ a dlžník uzatvorili dňa 07.12.2011 zmluvu o úvere č. 105700449 (zmluva 2). Ďalej veriteľ v dohode o započítaní uvádzal, že zvyšný záväzok podľa zmluvy 1 je vo výške 5556 € a zvyšný záväzok zo zmluvy 2 je vo výške 2444 €. Následne je v dohode uvedené, že zmluvné strany podpísali aj zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa zaviazal veriteľ poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 8000 € a že sa dohodli na započítaní pohľadávky, kde zanikne dlh zo zmluvy 1 vo výške 5556 € a zo zmluvy 2444 € s tým, že veriteľ poskytne dlžníkovi z predmetného úveru vo výške 8000€ iba zvyšok vo výške 0 €.

3. Žalobkyňa v žalobe argumentovala tým, že zmluvou č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2017 (ďalej len zmluva 3) vlastne veriteľ refinancoval zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2012 (ďalej len zmluvu 1) a zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011 (ďalej len zmluvu 2). Poukázala na výšku pôvodných úverov, kde zo zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2012 jej bola poskytnutá suma úveru 350 € s RPMN 314,02% so splácaním po dobu 12 mesiacov s výškou splátky 58 €, kde celkovo mala zaplatiť zo sumy poskytnutého úveru 350 € sumu 696 €. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011 jej bol poskytnutý úver 500 € a celkovo sa zaviazala zaplatiť 984€, poplatok 484 €, 12 mesačných splátok po 82 € s RPMN 304,10%.

4. Tvrdila, že obidve pôvodné zmluvy 1, 2 zo dňa 26.06.2012 a dňa 07.12.2011 boli zmluvy spotrebiteľské. V prípade zmluvy 2 je v zmluve uvedený účel poskytnutia prostriedkov na výkon zamestnania, čo žalobkyňa považuje za nekalú prax žalovaného, keď ju uviedol žalovaný do omylu a túto skutočnosť si v zmluve nevšimla. Uviedla, že tento účel poskytnutia finančných prostriedkov nie je pravdivý a úver nepoužila na výkon zamestnania a nie sú žiadne pochybnosti o tom, že táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou.

5. Z hľadiska žalobou uplatňovaných žalobných petítov uviedla, že sa obrátila na NBS, ktorá zistila, že v zmluve 1 mala byť správne RPMN vo výške 340,44% a v zmluve 2 vo výške 308,28% a teda v obidvoch zmluvách je RPMN zle vypočítaná, preto sú poskytnuté úvery bezúročné a bezpoplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017 nebola zmluvou o úvere ale akousi dohodou o zmene záväzku, ktorou sa doterajšie záväzky nahradili novými záväzkami. Uviedla, že takýto záväzok z pôvodných zmlúv by musel existovať. Namietla, že vzhľadom na bezúročnosť pôvodných zmlúv tvrdené zostatky vo výške 5556 € a 2444€ neexistujú, pričom navyše sú predmetné záväzky aj premlčané. Ďalej namietala, že táto zmluva 3 zo dňa 12.10.2017 je aj v rozpore s dobrými mravmi a teda z tohto dôvodu je neplatná.

6. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia uviedla, že zo zmluvy č. 2 zo dňa 07.12.2011 jej bola poskytnutá suma 500 € a zaplatila 454,46 € a zo zmluvy č. 1 zo dňa 26.06.2012 zaplatila sumu 494,46 € a bola jej poskytnutá suma 350 €. Spolu z týchto dvoch úverov zaplatila sumu 948,92 € pričom jej bolo poskytnutých 850 €, t.j. bezdôvodné obohatenie je vo výške 98,92 €. Následne žalobkyňa zaplatila žalobcovi z novej zmluvy 3 č. zo dňa 12.10.2017 štyri splátky po 400€ vo výške 1600€ a teda si vyčíslila bezdôvodné obohatenie na sumu 1698,92€.

7. Súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného žalobkyňou zo dňa 23.08.2018, keďže súdu osvedčila bezodkladnosť úpravy pomerov medzi stranami sporu a uznesením č.k. 31 Csp 116/2018 - 49 zo dňa 24.09.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy viažucej sa k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.10.2017 a oznámiť túto skutočnosť zamestnávateľovi žalobkyne. Predmetné neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2018.

8. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 25.09.2018 (doručenka na čl. 55 spisu) spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia a následne bol výzvou zo dňa 04.12.2018 vyzvaný na písomné vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa k žalobe dňa 27.12.2018 písomne vyjadril s tým, že žiadal žalobu po vykonanom dokazovaní zamietnuť ako nedôvodnú. V prvom rade tvrdil, že podaná žaloba je procesne neprípustná z dôvodu, že žalobkyňa nemá na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov naliehavý právny záujem. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II č.k. 5 C 135/2014 zo dňa 25.05.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 17 Co 325/2016 - 75 zo dňa 14.06.2017, rozhodnutie NS SR Cdo 251/2015 zo dňa 16.03.2016. Ďalej žalovaný argumentoval tým, že zmluva o úvere č. 105700664 je vysporiadaná v plnom rozsahu a rozsudok by nebol spôsobilý založiť nové práva alebo povinnosti a nevyriešilo by to stav právnej neistoty. Poukázal na čl. 2 ods. 1 CSP na princíp právnej istoty a na uznesenie Krajského súdu v Prešove 4 Co 22/2017-45, judikáty PL. ÚS 36/95, IÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99. Ďalej argumentoval rozhodnutím Okresného súdu v Prešove 11 Csp 244/2017 zo dňa 09.03.2018, v ktorom súd žalobu zamietol a riešil otázku vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný tvrdil, že zmluvný vzťah musí trvať a len vtedy možno spotrebiteľa chrániť pred neprijateľnou zmluvou, pričom aktuálna právna úprava neumožňuje podávanie nezmyselných žalôb, ktoré nič neriešia. Ochranu pred zmluvnými podmienkami zabezpečuje najmä abstraktná forma kontroly. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení zaoberal otázkou možnosti vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

9. V bode II. svojho vyjadrenia žalovaný potvrdil, že dňa 07.12.2011 uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere č. 105700449 (zmluvu 2) a poskytol jej úver vo výške 500 €, ktorý sa mala žalobkyňa zaviazat vrátiť spolu s úrokom. Taktiež potvrdil, že následne dňa 26.06.2012 uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere č. 105700664 (zmluvu 1), ktorou poskytol žalobkyňi sumu 350 €. Podľa žalobcu boli zmluvy uzatvorené podľa Obchodného zákonníka a boli uzatvorené podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenované zmluvy. Podľa žalovaného tieto zmluvy nespádajú z tohto dôvodu pod režim spotrebiteľských zmlúv a tvrdil, že nie je možné na ne aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Ďalej udával, že v čase uzatvorenia predmetných zmlúv zákon neustanovoval maximálnu výšku odplaty a, že u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úrokov odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa žalovaného výška odplaty žalobkyňi v čase uzatvorenia zmlúv o úvere vyhovovala, keďže nič nenamietala. Poukázal na rozsudok súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15.

10. Napokon v bode III. vyjadrenia uviedol svoje stanovisko k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 109100073 zo dňa 12.10.2017 (zmluva 3). Tvrdil, že nejde o spotrebiteľský úver s poukazom na § 1 ods. 3 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti. Odkázal v tomto smere na rozhodnutie NS SR Cdo 251/2015 zo dňa 16.03.2016. Tvrdil, že predmetnou zmluvou zo dňa 12.10.2017 poskytol žalobkyňi bezúročný úver a žalobkyňa mu neuhradila ani len istinu z poskytnutého úveru. Tvrdil, že aj v prípade určenia zmluvy za neplatnú si bude vymáhať sumu rozdielu medzi istinou a poskytnutým úverom a nie je ani predpoklad splnený určovacej žaloby. Konštatoval, že podľa neho nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia.

11. Súd doručil vyjadrenie žalovaného žalobkyňi (prostredníctvom jej zástupcu), ktorá dňa 26.02.2019 využila právo repliky k vyjadreniu žalovaného. Žalobkyňa poprela tvrdenia o procesnej neprípustnosti podanej žaloby a poukázala na § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalobkyne v predmetnom spore nemusí spotrebiteľ preukazovať naliehavý právny záujem. Uviedla, že žalobkyňa musí mať vyriešenú otázku, aký je dlh zo zmlúv 1 a 2 z ktorých si žalovaný vyčíslil zostatok na 5556 € a 2444€. Ďalej sa vyjadrila k otázke charakteru uzatvorených zmlúv 1 a 2 zo dňa 07.12.2011 a 26.06.2012.

12. Uviedla, že v zmluve 2 zo dňa 07.12.2011 je ručne vyznačený účel poskytnutia výkon zamestnania, ktorý tam vyznačil obchodný zástupca žalovaného. Uviedla, že takýto účel úveru nebol žalobkyňou individuálne dojednaný a podmienky v úvere musela akceptovať. Uviedla, že v čase uzatvorenia zmluvy pracovala ako upratovačka na Kramároch v spoločnosti Cass, s.r.o. a je nelogické, aby si brala úver na účely výkonu zamestnania. Žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa v tejto súvislosti citovala rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 27.05.2013 sp. zn. SK/0755/99/2012 a SK/0756/99/2012 zverejnené na internete. Podľa žalobkyne boli všetky uzatvorené zmluvy so žalovaným spotrebiteľské a poukázala na rozsudok Okresného súdu Topoľčany 4 C 374/2013 zo dňa 29.05.2015, rozsudok KS v Banskej Bystrici č.k. 12 Co 56/2015, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 16 Co 61/2016, rozsudok Krajského súdu Prešov 6 Co 84/2011.

13. Súd žalovanému doručil dňa 05.04.2019 repliku žalobkyne a súčasne ho vyzval na vyjadrenie. Žalovaný právo dupliky podľa § 167 ods. 4 CSP nevyužil.

14. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 €.

15. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP nariadil vo veci pojednávanie na deň 09.10.2019. Na termín pojednávania súd predvolal zástupcu žalobkyne a žalovaného. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil. Následne bolo pojednávanie odročené na deň 11.12.2019 na ktorom žalovaný opäť svoju neúčast' ospravedlnil a neúčast' ospravedlnil aj zástupca žalobkyne. Súd preto v súlade s § 180 CSP konal v neprítomnosti žalovaného a zástupcu žalobkyne.

16. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 09.10.2019 navrhla zmenu v poradí tretieho žalobného petitu tak, že tento rozšírila a zvýšila žalovanú sumu. Súd túto zmenu pripustil v súlade s § 142 ods.1 CSP tak, že v poradí treťom petite žalobkyňa žiada, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1948,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1948,40 € od 01.08.2018 do zaplatenia. Predmetné uznesenie súd v súlade s § 142 ods. 2 CSP písomne vyhotovil a doručil žalovanému do vlastných rúk.

17. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 18.11.2019 (na čl. 129 spisu) špecifikoval úhrady žalobkyne z jednotlivých zmlúv. Uviedol, že žalobkyňa zo zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011 uhradila 946,46 € a ešte dňa 12.10.2017 uhradila sumu 2444 €. Zo zmluvy 1 zo dňa 26.06.2012 mala žalobkyňa uhradiť splátkami sumu 494,46 € a potom ešte dňa 12.10.2017 sumu 5556 €. Zo zmluvy 3 zo dňa 12.10.2017 uhradila žalobkyňa spolu sumu 1849,48 €. Okrem udávaných platieb 2444€ a 5556 € uhradila teda žalobkyňa žalovanému celkovo sumu 3290,40 €.

18. Súd sa oboznámil so žalobou, vyjadrením žalovaného zo dňa 27.12.2018, 18.11.2019, replikou žalobkyne a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017 č. XXXXXXXXXX uzatvorenou medzi žalovaným a žalobkyňou, splátkovým kalendárom k zmluve č. XXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 12.10.2017, dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 12.10.2017 uzatvorenou medzi žalovaným a žalobkyňou, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2011 uzatvorenou medzi žalovaným a žalobcom, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2012 uzatvorenou medzi žalovaným a žalobkyňou, Dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 12.10.2017 uzatvorenou medzi žalovaným a žalobkyňou, rozpisy úhrad označené ako splátky a pokuty zo dňa 13.06.2018 (na čl.15 a 17 spisu), odpoveď NBS na podanie zo dňa 22.01.2018, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 04.05.2018 (na čl. 20 spisu), potvrdenia o vkladoch na čl. 21,22 spisu, žiadosťou o realizáciu jednorazovej platby z čl. 38 spisu, pracovnou zmluvou žalobkyne, zápočtovým listom z čl. 114 a zistil nasledujúci skutkový stav veci.

19. Zo zmluvy o úvere zo dňa 26.06.2012 č. XXXXXXXXXX (zmluva 1 na čl. 13 spisu) súd zistil, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou s uvedením rodného čísla a čísla občianskeho preukazu žalobkyne. V zmluve je uvedené RPMN 314,02% a následne je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 350 €, ktorý sa dlžník zaväzuje vrátiť za poplatok 346 € a celkovo zaplatiť veriteľovi 696 €, v 12 mesačných splátkach po 58 € počnúc dňom 20.07.2012. Ako účel úveru je uvedený iný účel.

20. K tejto zmluve 1 zo dňa 26.6.2012 vystavil žalovaný prehľad splátok a úhrad (na čl. 17,18 spisu) z ktorého je zrejmé, že žalovaný vo svojom internom systéme z predmetného úveru poskytnutého žalobkyne vo výške 350 € účtoval mesačne nešpecifikované sumy a zostatok nesplatennej časti úveru každomesačne narastal, kde k 12.10.2017 žalovaný udával sumu nedoplatku 6050,46 € z poskytnutej sumy úveru 350 €. Následne pod bodom 27 (na čl. 18 spisu) je uvedené suma 5556 € refinancovanie dňa 12.10.2017. Ďalej z predmetného prehľadu vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému z predmetnej zmluvy pod bodmi 1 až 26 splátkami celkovo sumu 494,46 € tak ako to potvrdil aj žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2019.

21. Zo zmluvy o úvere zo dňa 07.12.2011 č. XXXXXXXXXX (zmluva 2 na čl. 12 spisu) súd zistil, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou s uvedením rodného čísla a čísla občianskeho preukazu žalobkyne. V zmluve je uvedené RPMN 304,01% a následne je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 500 €, ktorý sa dlžník zaväzuje vrátiť za poplatok 484 € a celkovo zaplatiť veriteľovi 984 €. V 12 mesačných splátkach po 82 € počnúc dňom 15.01.2012. Ako účel úveru je zaškrtnuté políčko na výkon zamestnania.

22. K tejto zmluve 2 zo dňa 07.12.2011 vystavil žalovaný prehľad splátok a úhrad (na čl. 15,16 spisu) z ktorého je zrejmé, že žalovaný vo svojom internom systéme z predmetného úveru poskytnutého žalobkyňi vo výške 500 € účtoval mesačne nešpecifikované sumy a úver každomesačne narastal, kde k 12.10.2017 žalovaný udával sumu nedoplatku 4676,96 € z poskytnutej sumy úveru 500 €. Následne pod bodom 27 (na čl. 16 spisu) je uvedené suma 2444 € z refinancovania dňa 12.10.2017. Ďalej z predmetného prehľadu vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému z predmetnej zmluvy pod bodmi 1 až 27 splátkami celkovo sumu 946,46 € tak ako to potvrdil aj žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2019.

23. Žalobkyňa predložila súdu odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 22.01.2018 (na čl. 19 spisu), v ktorom Národná banka Slovenska uviedla, že vykonala kontrolu správnosti výpočtu RPMN u zmlúv o úvere 1, 2 a u oboch bola uvedená RPMN nesprávne v neprospech spotrebiteľa a to pri zmluve 1 mala byť správne RPMN 340,44% a pri zmluve 2 vo výške 308,28%. Ďalej žalobkyňu upozornila na to, že priemerná hodnota RPMN za 1 štvrtrok 2012 bola na úrovni 46,18% a za 3 štvrtrok 2011 na úrovni 42,84%. Pričom informovali žalobkyňu, že o rozpore odplaty s dobrými mravmi môže rozhodnúť súd.

24. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017 č. XXXXXXXXXX (zmluva 3) súd zistil, že zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľkou. V zmluve je bode 1 uvedené, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 8000€ a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 0 €, v 20 mesačných splátkach vo výške 400 € vždy k 14 kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 14.11.2017.

25. Súčasne z horeuvedenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017 žalobkyňa podpísala žalovanému Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, ktorá je priamo naviazaná na uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere 3. Ide o formulárové tlačivo, ktoré bolo vopred pripravené.

26. V bode 1 Dohody o započítaní pohľadávok je uvedené, že veriteľ a dlžník uzatvorili dňa 26.06.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX ktorú na účely dohody označujú ako zmluva 1 a dňa 07.12.2011 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú na účely dohody označila ako zmluvu 2. V bode 2 predmetnej dohody je uvedené, že ku dňu podpísania tejto dohody podľa zmluvy 1 zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi predstavuje sumu vo výške 5556 €; ku dňu podpísania tejto dohody podľa zmluvy 2 zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi predstavuje sumu vo výške 2444 €.

27. V bode 4 predmetnej Dohody o započítaní pohľadávok je uvedené, že veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní pohľadávky dlžníka voči pohľadávke veriteľa v poradí, čo do právneho dôvodu istina, úrok, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov alebo poplatok, a to ku dňu podpísania tejto dohody, na základe čoho ku dňu podpísania tejto dohody pohľadávka veriteľa zaniká v zmysle zmluvy 1 v rozsahu 5556 € a zmluvy 2 v rozsahu 2444 € a ku dňu podpísania tejto dohody pohľadávka dlžníka v zmysle zmluvy 3 zaniká v rozsahu 8000€, t.j. veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi zvyšok úveru v zmysle zmluvy 3 vo výške 0 €, na základe čoho pohľadávka dlžníka v časti nedotknutej započítaním zanikne splnením.

28. Súčasne žalovaný podpísal so žalovanou pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 a Dohody o započítaní pohľadávok aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 12.10.2017 v ktorej dojednal zabezpečenie svojej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zrážkami zo mzdy žalobkyne vo výške 400 € mesačne.

29. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník účinného v čase uzatvorenia zmlúv o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník) účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 52 os. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

35. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

36. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 26.06.2012, zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

39. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, na účely tohto zákona sa rozumie, a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery

nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

41. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podania žaloby, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

43. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, účinného v čase podania žaloby, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

44. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

45. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere 1 zo dňa 26.06.2012, zmluvy o úvere 2 zo dňa 07.12.2011, zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

46. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

47. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

48. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná s výnimkou časti z uplatňovaného úroku z omeškania. Súd mal preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 26.06.2012 uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX (zmluva 1), dňa 07.12.2011 zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX (zmluva 2) a dňa 12.10.2017 zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (zmluva 3). Súd uzatvorené zmluvy o úvere posúdil ako zmluvy spotrebiteľné v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže spĺňajú všetky atribúty spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1,3,4 OZ. Žalovaný je právnickou osobou a pri uzatváraní zmlúv konal v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, ktorou bolo v danom čase poskytovanie peňažných prostriedkov za

odplatu a žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tieto skutočnosti tvrdené žalobkyňou v žalobe neboli medzi stranami sporné. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla a aj listinnými dôkazmi preukázala, že v čase uzatvorenia predmetných zmlúv bola riadne zamestnaná na základe pracovnej zmluvy a nikdy nepodnikala a neprevádzkovala ani živnosť. Predložené zmluvy o úvere sú typické formulárové zmluvy, ktorých obsah dlžník - spotrebiteľ nemohol ovplyvniť.

52. Tvrdenie žalovaného, že zmluvy o úvere 1, 2 boli uzatvárané podľa Obchodného zákonníka a išlo o nepomenované zmluvy nie je pre posúdenie zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej relevantné. Aj keď je zmluva o úvere upravená Obchodným zákonníkom, ide súčasne aj o zmluvu spotrebiteľskú, ak spĺňa atribúty spotrebiteľskej zmluvy ustanovené Občianskym zákonníkom. Tvrdenie, že ide o nepomenované zmluvy žalovaný nezdôvodnil, keď z označenia zmlúv jednoznačne vyplýva, že ide o zmluvy o úvere. Avšak pre úplnosť súd uvádza, že ustanovenie § 52 ods. 1 OZ nevyklučuje nepomenované zmluvy z režimu spotrebiteľských zmlúv, ak je dodávateľ osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmlúv koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmlúv nekoná v rámci svojej obchodnej činnosti. / vid' napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Cdo 4114/2010 zo dňa 29.03.2012/ Súd uzatvára, že za spotrebiteľské zmluvy je potrebné považovať akékoľvek zmluvy uzatvárané medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmlúv, na ktoré treba aplikovať príslušnú osobitnú úpravu podľa toho o ký typ zmluvy ide.

53. Súd má za to, že žalobkyňa uniesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že súčasne uzatvorené zmluvy o úvere 1, 2 sú aj zmluvami o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetný zákon definuje spotrebiteľa užšie ako Občiansky zákonník a to ako fyzickú osobu, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľa ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Pri zmluve č. 1 zo dňa 26.06.2012 je vyznačené, že peňažné prostriedky boli žalobkyňi poskytnuté na iný účel ako podnikanie alebo zamestnanie a jednoznačne táto zmluva je súčasne zmluvou, ktorú treba právne posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri zmluve o úvere 2 zo dňa 07.12.2011 bolo začiaroknuté, že peňažné prostriedky boli poskytnuté na výkon zamestnania bez bližšej špecifikácie.

54. Žalobkyňa v žalobe uviedla skutkové tvrdenie, že vyznačenie účelu úveru na výkon zamestnania bolo nekalou praktikou zo strany žalovaného. Poprela, že by bolo účelom použitia peňažných prostriedkov z uzatvorenej zmluvy výkon zamestnania a tvrdila, že ju žalovaný uviedol do omylu. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe tieto skutočnosti uvádzané žalobkyňou nepoprel a k tomuto tvrdeniu žalobkyne ohľadne účelu poskytnutia peňažných prostriedkov sa nevyjadril. Žalobkyňa opätovne aj vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že žalobkyňa nikdy neprejavila vôľu brať si predmetný úver na výkon zamestnania a poukázala na to, že v zmluve je identifikovaná menom, priezvisko a rodným číslom. Uviedla, že v čase uzatvorenia zmluvy pracovala ako upratovačka v spoločnosti Cass, s.r.o. a je nelogické, aby si brala úver na výkon zamestnania. Na tomto tvrdení zotrvala aj na súdnom pojednávaní, na ktorom predložila pracovnú zmluvu a zápočtový list a opätovne poukázala na to, že pracovala ako upratovačka a nemala dôvod si brať úver na účely zamestnania. Vysvetlila, že bola v čase, keď si vzala tieto dva úvery od žalovaného v zlej finančnej situácii. Mala dcéru, ktorá sa vtedy rozviedla a zobrala si predmetné pôžičky, keďže inú možnosť nemala. Následne však nezvládla situáciu ani fyzicky a ani psychicky. Udávala, že mala dve malé vnúčatá, dcéru na materskej dovolenke, ktorá sa rozviedla a chcela jej týmto pomôcť. Poprela, že by si musela pre zamestnávateľa brať úver, nič také od nej nikdy nevyžadoval a nikdy nemala ani žiadnu živnosť. Žalobkyňa súdu preukázala zápočtovým listom (čl.114 spisu), že v období od 01.12.2008 do 29.04.2013 bola zamestnaná v spoločnosti ČaSS s.r.o. ako upratovačka. Ani z predloženej pracovnej zmluvy (čl. 113 spisu) nevyplýva, že by žalobkyňa mala akúkoľvek povinnosť vynakladať finančné prostriedky za účelom výkonu zamestnania a to pomocné, prípravné a manipulačné práce - upratovanie a čistenie podľa pokynov.

55. Všetky tieto listinné dôkazy boli doručené žalovanému, ktorý sa k nim nevyjadril. Žalovaný skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou v jej písomných podaniach ako aj na súdnom pojednávaní ohľadne skutočnosti, že účelom obidvoch zmlúv o úvere bola osobná spotreba, resp. pomoc dcére a nie výkon zamestnania nepoprel. Vo svojom vyjadrení iba uviedol, že sa zmluvné strany pri oboch zmluvách dohodli na použití Obchodného zákonníka a preto nejde o spotrebiteľských vzťah. Vzhľadom k tomu, že

žalovaný skutkové tvrdenia žalobkyne ohľadne tohto, že úver jej nebol poskytnutý na výkon zamestnania nepoprel, súd v súlade s § 151 ods. 1 CSP považoval tieto skutkové tvrdenia udávané žalobkyňou za medzi stranami sporu za nesporné.

56. Súd navyše uvádza, že vyznačením žalovaného na formulári zmluvy na aký účel sa úver poskytuje, žalovaný bez ďalšieho nepreukázal, že vec nespadá pod režim spotrebiteľských úverov. V prípade akýchkoľvek pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa. Je tak tomu aj v danom spore, kde žalovaný ako veriteľ dôkazné bremeno neunesol, pričom však ani netvrdil, že by žalobkyňa mala vôľu uzatvoriť na účely výkonu zamestnania. Ako je známe súdu z jeho činnosti, uvedené konanie veriteľa, teda zaškrtnutie účelu úveru na výkon povolania bolo bežnou praxou za účelom práve vyhnúť sa zákonnej úprave spotrebiteľských úverov. / vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/16/2018 zo dňa 27. 3. 2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 6 Co 26/2017 zo dňa 31.05.2017 /

57. Súd poukazuje aj na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 20/2017 zo dňa 27.04.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že, dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania úverového dlžníka vo všeobecnosti ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, t. j. nespotebiteľský úver, ktorý sa riadi výlučne úpravou v zmluve Obchodnom zákonníku), teda veriteľa (v tomto konaní žalovaného). Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon zamestnania" v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalovanej má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec.

58. Podľa rozsudku Krajského súdu Nitra č.k. 7Co/610/2016 zo dňa 5. 10. 2017, dodávateľ mal v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v priebehu konania nebolo preukázané, že úver bol poskytnutý žalovanému za účelom výkonu zamestnania (ako je to uvedené v predmetnej zmluve). S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ, resp. jeho právny nástupca. Existujúce pochybnosti sa v súdnom konaní odstraňujú spôsobom upraveným pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť bezpečne preukázaný spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania, resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 120 ods. 1 prvej vety OSP si žalobca nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol.

59. Súd v poradí 1. a 2. žalobný petit, ktorými sa žalobkyňa domáhala jednaní určenia bezúročnosti zmlúv o úvere 1, 2 a jednaní neplatnosti zmluvy o úvere 3 z procesného hľadiska právne posúdil podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 137 písm. d) CSP ako žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Od 1.1. 2018 bolo do zákona o spotrebiteľských úveroch doplnené ustanovenie § 11 ods. 4, pričom dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

60. K námietke žalovaného, že žaloba je procesne neprípustná pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná, keďže žalobkyňa sa domáhala určenia právnej skutočnosti, ktorá priamo vyplývala zo zákona, kde Civilný sporový poriadok nevyžaduje preukázanie naliehavého právneho záujmu. Taktiež tvrdenie žalovaného, že zmluvy o úvere sú už vysporiadané a nie je daný dôvod na určenie aj z dôvodu právnej istoty nie je dôvodné. Žalovaný si voči žalobkyni uplatňoval zrážky zo mzdy zo zmluvy č. 3, ktorá je bezprostredne naviazaná na dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv 1,2. Žalobkyňa jednoznačne preukázala záujem na tom, aby bolo určené, či vôbec nejaký záväzok z predmetných zmlúv 1, 2, ktorý si žalovaný ako súd uvedie nižšie

uplatnil a vyčíslil v rozpore s dobrými mravmi a ktorý si uplatňoval voči žalobkyni až do nariadenia neodkladného opatrenia súdom existoval.

61. Aktuálne súdna prax v spojitosti s novo zavedeným ustanovením § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pripúšťa súčasné uplatnenie žaloby na plnenie a určovacej žaloby týkajúcej sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj jeho neplatnosti, keďže na určovacej žalobe nie je potrebné preukázanie naliehavého právneho záujmu.

62. Súd následne pristúpil k preskúmaniu uzatvorených zmlúv o úvere 1,2 zo dňa 26.06.2012 a 07.12.2011 z hľadiska splnenia náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd zistil, že žalobkyňa sa v zmluve 1 zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vo výške 350 € vrátiť žalovanému v 12 mesačných splátkach po 58 € a v zmluve 2 sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky 500 € vrátiť žalovanému v 12 mesačných splátkach po 83 €. Zo zmlúv však vyplýva, že v nich nie je správne uvedený celkový termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluvách taktiež absentuje údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmluvách 1, 2 bola uvedené len výška poplatku vo výške 346 € a 484 €. Zmluvy neobsahovali ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

63. Ďalej žalobkyňa na základe správy Národnej banky Slovenska zo dňa 22.01.2018 preukázala, že v oboch zmluvách č. XXXXXXXXXX. zo dňa 26.06.2012 (zmluva 1) a č. XXXXXXXXXX . zo dňa 07.12.2011 (zmluva 2) je uvedená nesprávna výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. Národná banka Slovenska v predmetnej správe na čl. 19 spisu oznámila žalobkyni, že uskutočnila kontrolu výpočtu RPMN a zistila, že v oboch zmluvách boli uvedené RPMN nesprávne v neprospech spotrebiteľa, kde pri zmluve 1 bola uvedená RPMN 314,12% namiesto správnej RPMN 340,44 % a pri zmluve 2 bola uvedená RPMN 304,10% namiesto správnej RPMN 308,28%.

64. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že v čase uzatvorenia predmetných zmlúv neexistovala maximálny strop odplaty a že žalobkyni žalovaným žiadaná odplata vyhovovala, keď zmluvu podpísala, súd uvádza, že tieto tvrdenia žalovaného sú v úplnom rozpore s ustálenou judikatúrou najvyšších súdnych autorít. Ústavný súd SR v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004/. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy / rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009/. Najvyšší súd SR v rozsudku 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

65. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „ uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „ zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Krajský súd v Prešove

v rozsudku č.k. 8 Co 152/2015 zo dňa 25.04.2016 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

66. Súd pri posudzovaní dojednanej odplaty v podobe poplatku s dobrými mravmi konal a rozhodoval v súlade s princípom právnej istoty vymedzeným v čl. 2 Civilného sporového poriadku a zohľadnil vyššie uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Súd z údajov o priemerných úrokových sadzbách v rokoch 2012, 2011 z internetovej stránky NBS (na čl. 142, 143 spisu) zistil, že priemerné úroky v čase uzatvorenia zmluvy 1 boli vo výške 7,33 % (t.j. celková výška odplaty 20,07 €) so splatnosťou do jedného roka a pri zmluve 2 vo výške 6,06% (t.j. výška odplaty 16,56 €) so splatnosťou do jedného roka. Žalovaný požadoval od žalobkyni pri oboch zmluvách odplatu takmer sa rovnajúcu samotnej výške pôžičky (t.j. v rozsahu nad 70%) a to so splatnosťou do jedného roka. Takého konanie žalovaného nemožno označiť inak ako v rozpore s dobrými mravmi, keď odplata zjavne prekročila niekoľkonásobne odplatu za poskytované úvery v danom čase. Preto súd dojednanie odplate z predmetných spotrebiteľských úverových zmlúv považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je neplatná. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov presahujúcu viac ako 100% výšku priemerných úrokových sadzieb v obdobných spotrebiteľských vzťahoch za absolútne neplatnú (§ 39, § 41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

67. Keďže žalobkyňa preukázala, že úverové zmluvy 1, 2 zo dňa 26.06.2012 a 07.12.2011 neobsahujú povinné náležitosti v zmysle §9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv a to podľa § 9 ods. 2 písm. f, i, j, k a taktiež preukázala, že uzatvorené zmluvy obsahovali nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd na základe uvedených skutočností v súlade s § 11 ods. 1 písm. a, b a § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 137 písm. d) CSP žalobe v časti prvého žalobného petitu v celom rozsahu vyhovel a určil, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. 105700664 zo dňa 26.06.2012 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou a na základy zmluvy o úvere č. 105700449 zo dňa 07.12.2011 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobkyňou sú bezúročné a bez poplatkov.

68. Súd žalobný petit 2, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017 (zmluva 3) posúdil analogicky podľa ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa § 137 písm. d) CSP ako určenie právnej skutočnosti ak to vyplýva z osobitného predpisu. Cieľom právnej úpravy § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo nesporne umožniť spotrebiteľom domáhať sa neplatnosti spotrebiteľských úverov bez nutnosti preukazovania naliehavého právneho záujmu. V danom prípade ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu z tohto dôvodu ako súd už uviedol v bode 51 tohto rozsudku.

69. Súd mal za to, že žalobkyňa preukázala svoje tvrdenie, že uzatvorená zmluva 3 je úkon, ktorý bol žalovaným vykonaný v rozpore s dobrými mravmi a tento úkon navyše spĺňa tak subjektívne ako aj objektívne znaky civilnoprávnej úžery podľa § 39a Občianskeho zákonníka. V danom prípade mal súd jednoznačne preukázané, že účelom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 109100073 zo dňa 12.10.2017 v spojitosti so súčasne uzatvorenou Dohodou o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere bolo v podstate dosiahnutie uznania a vymoženía neexistujúceho dlhu, vyčísleného vo výške násobne prekračujúcej sumu poskytnutého úveru a navyše aj dlhu, ktorý je premlčaný.

70. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere 3 zo dňa 12.10.2017 sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľke úver vo výške 8000 €, o ktorom v zmluve uviedol, že ide o bezúročný úver. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že túto sumu úveru žalovaný žalobkyni nevyplatil a ani toto nemal v úmysle, ale súčasne s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvoril so žalobkyňou Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, kde tento úver vo výške 8000 € započítal na ním tvrdené pohľadávky vo výške 5556 € zo zmluvy 1 zo dňa 26.06.2012 a vo výške 2444€ zo zmluvy 2 zo dňa 07.12.2011 a

výslovne v zmluve 3 uviedol, že po započítaní poskytne žalobkyni 0 €. Žalovaný vyčíslil zo zmluvy 1 zo dňa 07.12.2012 na základe, ktorej poskytol žalobkyni sumu 350 € dlh 5556 €, t.j. z pôvodnej sumy požadoval vyše 10 násobok poskytnutej sumy dávno po uplynutí 3 ročnej všeobecnej premičacej lehoty počítanej od splatnosti poslednej dvanástej mesačnej splátky úveru a z úveru 2 zo dňa 07.12.2011 v sume 500 € započítal sumu 2444 €, ktorá viac ako 5 násobne presahuje výšku pôvodného úveru.

71. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žalovaný jej posielal výhražné SMS správy, upomínal ju a navrhol jej refinancovanie dlhu. Bála sa ďalších úrokov a preto súhlasila s podpísaním ďalšej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017, pričom samotná suma 8000 € jej vyplatená nebola. Žalovaný tieto tvrdené skutočnosti nenamietal, neúčastou na súdnom pojednávaní sa sám pripravil o možnosť namietat skutkové tvrdenia strán.

72. Všetky uvádzané skutočnosti jednoznačne nasvedčujú, že žalobkyňa ako spotrebiteľka po opätovných naliehaniach žalovaného na uhradenie tvrdených dlhov zo zmlúv 1 a 2, pri ktorých jej vyčíslil neexistujúci zostatok dlhu násobne prevyšujúceho poskytnutý úver, v obave pred ďalším nárastom dlhu, uzatvorila predmetnú zmluvu 3 so žalovaným, pričom žalovaný zneužil jej neskúsenosť, finančnú závislosť, neschopnosť plniť záväzky a dal sebe poskytnúť plnenie (8000 €), ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie (500 € a 350 €) v hrubom nepomere. Žalovaný nič z úveru 3 žalobkyni nevyplatil, pričom žalobkyňa sa zaviazala splatiť žalobcovi sumu 8000 € v mesačných splátkach po 400 €. Súd má za to, že úmyslom žalovaného bolo dosiahnuť úhradu premičaných úverov 1 a 2 zo dňa 26.06.2012 a 07.12.2011, z ktorých si vyčíslil odplatu vo výške násobne prevyšujúcej poskytnuté finančné prostriedky na ktorej uhradenie nemal nárok. Tak vysoká odplata ako si uplatňoval žalovaný zo zmlúv 1, 2 nevyplývala, kde nebol medzi stranami dojednaný úrok alebo iba jednorazový poplatok za úver, vo výške, ktorú dokonca možno označiť ako úžernícku a navyše uzatvorené zmluvy 1, 2 ako súd už konštatoval vyššie (bod 64 rozsudku) boli sankcionované bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. V žiadnom prípade z uzatvorených zmlúv 1, 2 dlh žalobkyne nemohol narásť na sumy požadované žalovaným od žalobkyne.

73. Konanie žalovaného súčasne spĺňa objektívne ako aj subjektívne znaky civilnoprávnej úžery podľa § 39a Občianskeho zákonníka, keď žalovaný konal nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale doslova zneužil dôverčivosť žalobkyne ako spotrebiteľky a uzatvoril zmluvu z ktorej mal mať prospech vo výške 8000 € v hrubom nepomere s výškou úverov, ktoré v minulosti žalobkyni poskytol. Objektívnym znakom úžery je porovnanie vzájomným plnením v záväzkovo právnom vzťahu a medzi subjektívne znaky úžery patrí napríklad dôverčivosť spotrebiteľa, teda stav vôle uveriť v existenciu určitých skutočností (napríklad v skutočnosti neexistujúceho záväzku) bez toho, aby bola preukázaná ich existencia. Súd preto v súlade s § 39, § 39a Občianskeho zákonníka, § 137 písm. d) CSP s odkazom na § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch určil, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.10.2017 je neplatná.

74. Žalobkyňa sa v poradí treťom žalobnom petite domáhala zaplata bezdôvodného obohatenia, ktoré si uplatnila po pripustení zmeny petitu vo výške 1948,40 €. Súd mal nesporné, že žalovaný poskytol žalobkyni celkovo sumu 850 € (zo zmluvy 1 sumu 350 € a zo zmluvy 2 sumu 500 € a zo zmluvy 3 sumu 0 €) a žalobkyňa uhradila žalovanému zo zmlúv 1, 2 a 3 ako vyplýva z prehľadu splátok celkovo 3290,40 € a teda rozdiel predstavuje sumu 2440,40 €. Žalobkyňa vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bola žalovanému zo zmlúv 1, 2 povinná vrátiť iba sumu poskytnutej istiny vo výške 850 € a zo zmluvy o úvere 3 jej nebola vyplatená žiadna suma a preto pre jej neplatnosť nebola povinná žalobcovi plniť nad rámec poskytnuté prostriedky. Žalobkyňa nad rámec sumy 850 € teda uhradila žalovanému bez právneho dôvodu sumu 2440,40 €, čím sa žalovaný na jej úkon bezdôvodne obohatil podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a poskytla mu plnenie bez právneho dôvodu a pri zmluve 3 vzniklo bezdôvodné obohatenie z dôvodu neplatnosti právneho úkonu. Žalobkyňa v žalobe uniesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktorý sa na jej úkon obohatil. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Súd preto v súlade s § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného na zaplata bezdôvodného obohatenia žalobkyni vo výške uplatnenej žalobkyňou v sume 1948,40 €.

75. Žalobkyňa si okrem priznanej sumy v konaní uplatnila aj úroky z omeškania zo sumy 1948,40 € od 01.08.2018 do zaplata. Žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd však nepriznal žalobkyni úroky z omeškania od 01.08.2018, ale odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. odo dňa 26.09.2018. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaného pred podaním žaloby vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy. V takomto prípade nastáva splatnosť prvý deň po doručení žaloby žalovanému. Okamih doručenia žaloby je rozhodujúci z hľadiska omeškania s plnením bezdôvodného obohatenia a povinnosti platiť úroky z omeškania / Ro NS ČR z 27.07.2005, sp. zn. 25 Cdo 1523/2004/. Súd teda priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1949,40 € od 26.09.2018 do zaplatenia a v časti uplatneného úroku z omeškania od 01.08.2018 do 25.09.2018 žalobu zamietol.

76. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

77. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Podľa § 252 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd konštatuje, že žalobkyňa bola vo všetkých žalobných petitoch plne úspešná, kedy pri treťom petite súd vychádzal z iba z uplatnenej istiny. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania vo veci samej a taktiež neodkladného opatrenia, pri ktorom bola v taktiež v plnom rozsahu úspešná.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).